

KOSTIVERE KOOL 30

Juhtkiri: Kostivere Kooli pidupäev

Vaido Niinesalu

- Kostivere Kooli ajalugu

Lk 2 »

- Kooli oma helkurid ja päevikud

Lk 3 »

- Kostivere Kool 30 aastat tagasi ja tänapäeval

Lk 4 »

- Õpilaste omalooming

Lk 5 »

- Kooli sündmused

Lk 6-7 »

- Intervjuu: õpetaja Neida Tuisk

Lk 8-9 »

- Intervjuu: õpetaja Irja Kingsepp

Lk 9-10 »

- Õpilaste omalooming

Lk 7—8 »

- Õnnitlused

Lk 12 »

Põhja-Eestis on maakeelset haridust edendatud juba sajan-deid. Algust tehti juba Rootsi ajal. Talupoegade jaoks otsustas Rootsi riik sisse seada rahvakoo-lide süsteemi. 1687 asutati Jõe-lähtmesse kool, kus esimese õpetajana töötas Forseliuse õpi-lane Marten. Seega on siinkan-dis olnud võimalik eesti keeles õppida juba 327 aastat. Jõeläht-me mail tegutsenud koolide õi-gusjärglane on alates 1984. aastast Kostivere kool. Tänavu tä-histamegi oma kooli 30. aasta-päeva. Nii pikal hariduslikul järjepidevusel on sümbolne tä-hendus. Meie keel ja kultuur rajaneb paljuski rohkem kui kol-mesaja-aastaselt emakeelsel ha-ridusel. Nii mitmelgi meie naab-ril ei ole midagi sarnast vastu panna.

Kostivere jaoks on kooli olemas-olu oluline pidepunkt kohaliku elu-olu jätkumisel. Pärast ühis-majandite lõppu on väikeste maakohtade säilimise garan-tiiks laste- ja kultuuriasutuste olemasolu. Kostiverel on selles suhtes hästi läinud. Tänu sellele saate ka teie, kallid vilistlased, sel aastal siin koolimajas pidu pidada.

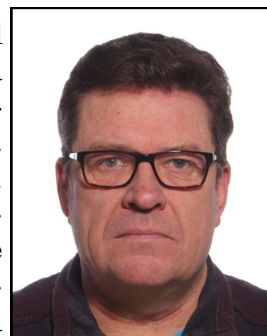
Nüüd aga tänasesse päeva. Va-hepealsetel aastatel kooli õpilas-te arv kahanes, viimasel kolmel aastal on hakanud jälle kasva-

ma. Siinkohal mängib oma osa kooli reno-ve e r i m i n e . Koolis on 21. sajandi hari-duse nõuetele vastav õppe-keskkond ja professionaal-sed pühendunud töötajad.

Viimaste aastate jooksul on õppe-käsitlus oluliselt muutunud. Õpe-taja ei ole enam ainus tark, keda peab suu lahti kuulama. Informat-siooniallikaid on lõputult. Täiskas-vanud juhendajat on vaja selleks, et infotulvas orienteeruda, vali-kuid teha, õppida kriitiliselt mõt-lema. Selles suunas liigub ka meie kool.

Uue asjana on koolitöös igapäeva-ses kasutuses erinevad digisead-med. Olgu selleks nutitelefon, tah-velarvuti, lauaarvuti, data-projektor või dokumendikaamera. Õppijad ei suuda enam hästi kes-kenduda tekstile. Ollakse harju-nud teadmisi omandama audiovi-suaalsete kanalite kaudu, kasuta-des puutetundlikke ekraane. Üles on kasvanud terve põlvkond lapsi, kellele nutiseadmed on loomuliku-mad kui raamatute lugemine.

Kool on pidevas muutumises ja meie Kostiveres käime ajage kaa-sas.

Kostivere Põhikooli lipu heiskamine
2007. aasta kokkutulekul

Meie kooli lugu

Kust on Kostivere Kool oma alguse saanud ja kuidas kujunenud selliseks, nagu ta on?

- Jõelähtme kihelkonnas hakati kooliharidust andma 17. sajandil. Hariduselu alguseks Jõelähtme aladel loetakse aastat 1687, mil asutati Jõelähtmesse kool, kus esimese õpetajana töötas Forseliuse õpilane Marten.
- 1865. aastal ehitati Parasmäele koolimaja, kus hakkasid õppima ka Jõelähtme lapsed. Õppetöö vormiks sai koolitund. 1867. a kooliseadus kohustas koolis käima 10-13aastaseid lapsi 3 aastat.
- 1921. aastal ostis Jõelähtme vald koolimajaks Irust sõjaväelaste baraki, mida hakati Jõelähtme silla lähedale kokku seadma. Õppetööd alustati 1923. aastal. Praegu töötab selles hoones Jõelähtme rahvamaja.
- 1927. aastal kasvas kool 6-klassiliseks algkooliks.
- 1945. aastal kehtestati 7-klassiline kooliharidus. Kooli nimeks sai Jõelähtme Mittetäielik Kesk-kool. Kooli kasutusse saadi ruumid Jõelähtme koguduse- ja leerimajas.
- 1950. aastal töötas Jõelähtme kool koguduse- ja leerimajas. Koolis avati ka vene õppekeele klassikomplekt.
- 1961. aastal muudeti kooli nimetus Jõelähtme 8-klassiliseks Kooliks.
- 1963. aastal valmis Jõelähtme kooli juurdeehitus nelja avara klassiruumiga.
- 1975. aastal avati kooli juures muusikaklass.
- 1976. aastal tuli kooli muusikaõpetajaks Elsa Rikandi, kes oli Jõelähtme muusikaelu edasiviijaks ja Jõelähtme laulupäevade korraldamise algatajaks.
- 1979/1980. õppeaastal algas ettevalmistus uue koolimaja ehitamiseks Kostiverre. Kohaliku võimu esindaja oli siis Jõelähtmes Elve Toome.
- Kostivere sovhoosi direktor Arvo Saarepera oli nõus välja ehitama kommunikatsioonid ja täismõõtmetega võimla maksumusega 300 000 rubla.
- 1983. aasta 23. septembril toimus uue Kostivere kooli nurgakivi panek.
- 1984. aasta suvel toimus Jõelähtme kooli vilistlaste kokkutulek, mis jäi vana kooli õuel viimaseks.
- 1984. aasta 1. septembril kolis Jõelähtme kool uude majja Kostivere alevikus ja sai nimeks Kostivere 8-klassiline Kool.
- 1988. aastal sai kooli nimeks Kostivere 9-klassiline Kool.
- 1990. aastal ilmus kooli ajalehe Tagapink esimene number.
- 1991. aastal sai kooli nimeks Kostivere Põhikool.
- 1996. aastal hakkas Jõelähtme vald välja andma Elsa Rikandi kultuuripreemiat, mis omistatakse oma valla aktiivsele kultuuritegelasele. Kooliga seotud inimestest on kultuuripreemia laureaadid Silja Trisberg (2002), Svetlana Siltšenko (2003), Kersti Laanejõe (2007) ja elutöö preemia laureaat Linda Tamm (2007).
- 2011. aasta 29. juunil sai kooli nimeks Kostivere Kool.
- 2012. aasta sügisel alustati juurdeehituse ja võimla remondiga.
- 2013. aasta kevadel koliti õppetöö juurdeehituse ja alustati peamaja renoveerimist.
- 2013/2014. õppeaastal alustati õppetööd renoveeritud koolimajas. Koolimaja koos spordikompleksi ning juurdeehituses asuva raamatukogu, perearstikeskuse ning muusika- ja kunstikooliga moodustab multifunktsionaalse kogukonnakeskuse, mis avati pidulikult 2013. aasta 10. septembril.

Ise tehtud asjad on ikka kõige kaunimad

2013/2014. õppeaastal sai Kostivere Kool endale mitu omanäolist tarbeeset.

Õpilastele anti võimalus rakendada oma loovust, et disainida koolile just sellised helkurid ja päevikud, mida noored ise kasutada sooviksid. Kõigi esitatud tööde hulgast valiti välja parimad ning need said ka praktilisteks esemeteks vormistatud. Lisaks sellele on kooli huvijuht **Ranele Raudsoo** kujundanud Kostivere Kooli tutvustavad järjehoidjad.

Kostivere Kooli järjehoidja

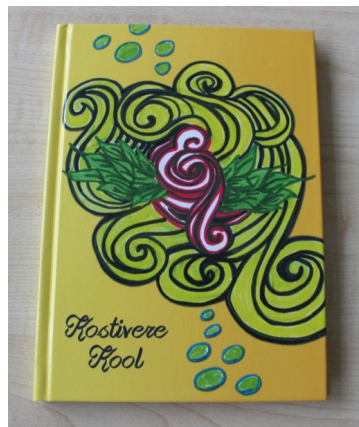
Kooli oma helkuri disainimise võistlus kuulutati välja eelmise kooliaasta detsembrikuus. Kavandite esitamisel oli kaks peamist tingimust: helkur peab olema ümmargune ja helkuri peal peab olema kirjas "Kostivere Kool". Õpilasesindus valis laekunud töödest välja 10 kavandit, mille seast said kõik kooli õpilased valida oma lemmiku. Võistlus toimus kahes vanuserühmas: 1.–3. klass ja 4.–9. klass.

Kostivere Kooli helkurid

Nooremad õpilased valisid välja pääsukese ja pliiatsiga kavandi, mille autoriks on teise klassi õpilane **Kertu Sassiad**. Vanemate klasside lemmikuks osutus seitsmenda klassi õpilase **Kuldar Saaremäe** poolt disainitud pingviin. Kõik soovijad said ja saavad helkuri endale klassijuhataja käest sümboolse summa eest osta.

Päevikukaante disainimise võistlus toimus III veerandi lõpus ja IV veerandi alguses. Kokku laekus konkursile 81 töö, mille seast õpilasesindus valis välja 10 parimat. Nende kümne kavandi vahel said õpilased hääletada ning otsustada, millised tulevad päevikute kaante lõplikud kujundused.

1.-4. klassi päevik

Pärast pingelist ja tasavägist võistlust valiti 1.–4. klassi päevikute peale **Andriina Veetõusme** kavand ning 5.–9. klassi päevikute peale **Alina Luneva** kavand. Võistluse tulemusena saavad sel õppeaastal kõik Kostivere Kooli õpilased oma õppetööga seonduvat infot talletada omanäolistesse päevikutesse, mille valmimist toetasid Briketipoisid OÜ, Nelico OÜ ja MTÜ Estonian Golf & Country Club.

5.-9. klassi päevik

Sel õppeaastal saavad kõik õpilased kasutada meie kooli oma päevikuid ja liikuda pimedas julgelt Kostivere Kooli helkuritega.

Mõned asjad muutuvad, mõned jäävad samaks...

1984/1985. õppeaasta

Õppeaasta algas uue koolimaja sisustamisega. Kuigi talvel lubas ehitaja lõpetada tööd 1. augustiks, ei tulnud ta sellega toime. Suvel toimusid igal nädalal nn tootmisnõupidamised, aga ikka oli midagi puudu. Kooli sisustamine algas koos ehituse lõpetamisega. Kui mõni ruum valmis sai, asuti seda sisustama. Suure töö tegid ära õpetajad, õpilased ja lastevanemad. Mööbli kokkupanekul ilmnas, et osa koolilaudu oli puudulikult komplekteeritud, poltide vindid tuli üle keerata, puudusid kruvid. Lastevanemate abiga sai ka nendest raskustest üle. Kooli ehitus võeti vastu mõningate vaegtöödega, millised ehitaja kohustus ära tegema aasta jooksul. Uue kooli avamine toimus 1. septembril 1984. a kell 11.00.

Õppeaasta algul oli õpilaste arv 147, I klassi asus õppima 23 õpilast.

Suureks puuduseks on kooli aula puudumine, aga praegusaegsed ehitusnormid ei luba 8-klassilisele koolile kahe saali ehitamist. Samuti lükati tagasi taotlus korteri ehitamiseks koolimajja (tuletõrje-eeskirjad).

Nii algas uus õppeaasta uutes ruumides, mida vanaga ei andnud võrreldagi. Õpetajatest lahkus koolist muusikaõpetaja Marko Pruul. Tema asemele asus tööle Alo Mattiisen, kes töötas esimesel aastal väga edukalt.

Novembris, peale vihmasadu, toimus koolimaja keldris suur uputus, vesi tõusis üle meetri ja voolu jaotuskilp sattus vee alla. Õnneks jõuti enne vool välja lülitada. Kohale sai kutsutud spetsiaalne komisjon, kes püüdis tõestada, et projekti järgi ei saa keldris vett olla. Vesi aga oli ja põhjus jäigi välja selgitamata. Majandi abiga sai vesi välja pumbatud.

Kooli lõpetas 12 õpilast.

Direktor Neida Tuisk

Tänapäev

Koolimaja renoveerimine algas juurdeehitusega raamatukogu ja muusikakooli tarbeks. Pärast seda kolisime detsembris 2012 koolimaja peahoonest võimla, perearstikeskus ja muusikakooli ruumidega kõrvablokki. Ruumi oli vähe ja õhkkond närviline. Samal ajal toimusid iganädalased ehituskoosolekud, kus arutati koolimaja ehitusega seotud küsimusi. 2013. aasta augustiks oli renoveerimine peaaegu lõppenud. Alustasime koolimaja sisustamisega. Selgus, et koolipingid ja toolid on kehva kvaliteediga, aga kuidagimoodi saab nendega siiski hakkama. Ehitustööd võimlas venisid peaaegu pool aastat üle kokkulepitud tähtaja. Õnneks sai kehalise kasvatus tunde pidada õues. Keemaiaklassi ehitamine ja sisustamine kestis kokku peaaegu aasta. Täna seks on tööd lõppenud. Uue kooli avamine toimus 10. septembril 2013.

2014/2015 õa alustasime suurema õpilaste arvuga kui varem. Esimesse klassi astus 22 õpilast ja koolis on 113 õpilast. Endiselt puudub koolil aula. Oleme alternatiivina võtnud kasutusele 1/3 võimlast ja kujundanud sellest ajutise aula, kus toimuvad kooli olulisemad sündmused (aktused, kontserdid jms).

Õppetöö renoveeritud koolimajas on omandanud täiesti uue kvaliteedi. Kogu füüsiline keskkond ja sisustus võimaldavad õppetööd organiseerida kaasajal tasemel. Uued ja ilusad ruumid mõjutavad ka õpilaste käitumist. Rume kasutatakse heaperemehelikult, nagu kodus. Vastremonditud ruumides on kõigil hea olla.

Viimastel aastatel on kooli tulnud palju uusi õpetajaid ja see on omakorda positiivselt mõjunud kooli arengule.

Direktor Vaido Niinesalu

Omalooming: Kui ma oleksin koolimaja...

Kui ma oleksin koolimaja, siis ma ütleksin igauhele „tere hommikust“. Ja ma soovin, et mitte keegi minu sees ei kakleks, et kõigil oleks huvitav ja lõbus. Ja kõige rohkem mulle meeldiks, kui minu sees saaks targaks tüdrukud ja poisid.

Kristjan (2. klass)

Kui ma oleksin kool, siis oleks tore, kui ma oleksin Kostivere kool ehk maakool. Kostivere koolis on parimad õpetajad ja õpilased. Lapsed riputavad iga koolipäev enda koolikotid naggisse. Mulle meeldiks, kui kõik õpetajad ja ka õpilased elu aeg tublid ja targad.

Alyssa (2. klass)

Kui ma oleksin koolimaja, oleksin Kostivere kool. Mulle meeldivad selle lapsed. Minu ümber on palju rohelist. Minu sees on head lapsed ja õpetajad. Ja pidevalt võetakse midagi huvitavat ette.

Andreas (2. klass)

Kui ma oleksin kool, siis ma oleksin 10-klassiline kool, väike telliskivist kool. Mis asub pargi keskel ja jõgede vahel. Oleksin kirju kui pühademuna.

Kooli õpetajad peavad olema head. Koolis õpetatakse eesti, vene, inglise, saksa ja prantsuse keelt. Peale selle õpetatakse siin ka breiktantsu, ujumist, enesekaitset ja joogat. Mul oleks ka suur basseini, kus kõik õpilased saavad ujumas käia.

Kõik lapsed, kes siin õpivad, saavad väga targaks ja osavaks ning teenivad miljonid.

Pert (3. klass)

Kui mina oleksin koolimaja, siis ma kutsuksin kõik lapsed kooli ja ma hüüaksin: „Kool hakkab, lapsed. Koolis on lõbus, hea ja mõnus.“ Ja kuigi kool on varsti kolmekümne, sellest pole hullu, sest Kostivere Kool on kõige parem kool. Kõik lapsed on rõõmsad, kuna koolimaja on uhke ja uus.

Maria (3. klass)

Tere, mina olen Kostivere Koolimaja ja minul oli just kolmekümnes juubel. Ning kuna kolmkümmend on ilus number, jagan ma teiega oma ajalugu. Ma sündisin aastal 1984, 1.septembril. siis oli mul 8 klassi, kuid neli aastat hiljem lisati veel üks klass. Ja siis sain ma põhikooliks ning Kostivere Kooliks. Ning see nimi mulle jäigi ja aastal 2013 renoveeriti mind ning siia kolisid raamatukogu ja perearstikeskus. Mulle väga meeldib milline ma välja näen ja ma loodan, et kõigile meeldib. Suvel olin üks, kuid lõpuks hakkavad lapsed mind vaatamas käima ja siis ei ole ma enam üks ning mul on hea meel.

Matthias (3. klass)

Kui mina oleksin koolimaja, siis ma tahaks, et lapsed õpiksid ja käituksid hästi. Oleksin väga rõõmus, et keegi ei rikuks reegleid. Keegi ei mustaks koolimaja vara, sest see on väga kallis. Koolis võiks olla head õpilased, toredad õpetajad ja korralik koolimööbel. Koolis võiks akende peal olla palju ilusaid ja värvikaid lillepotte. Koolimaja ümbruses väljas võiks ka palju lillepeenraid ning puid ja püüsid olla. Kooli pargis võiks olla väike tiik ja istepingid. Mina, kui koolimaja oleksin väga soe, sõbralik, hell ja hea nii õpilastele, õpetajatele kui ka iseendale.

Mihkel (3. klass)

Kui ma oleksin koolimaja, teeksin ise kõik, mis vaja. Hoian kooli ise püsti- puhta, sooja, valgena, iga lapse lemmikkohana!

Minu seinad oleksid marmelaad, ukseid ja tahvel šokolaad.

Meil ei oleks vaja raamatuid, meil oleks vaja tarkuseli monaadi.

Mõtteis ei oleks paha, aga mulle meeldib Kostivere Kool ja teist ma ei taha.

Morgan (3. klass)

Tere, mina olen kool. Minus õpib 115 õpilast. Ma olen suur ja kivist. Ma olen kollast värvi. Ma asun ühe väga sügava kraavi taga. Minus õpetab umbes 30 õpetajat. 4. klassi poisid tahavad, et ma õhku lendaks, aga ma ei lenda. Mul on varsti sünnipäev. Ma saan 30-aastaseks. 3. Korrusel mängitakse pidevalt kulli. Siis minnakse tundi ja kärsatatakse ajusid. Ma soovin siin veel üle 230 aasta elada. Oih! Õpetajad ja õpilased tulevad, pean lõpetama! Tšau!!

Gelly (4. klass)

Kui ma oleksin koolimaja, siis ma oleks aus ja lahke. Asuks seal, kus tahad sa, kas või kodu kõrval.

Kui ma näen sind õppimas, siis aitan kaasa ikka.

Kui näen sind tulemas hommikul mu sisse, siis mul juba asjad valmis suure klassi sees.

Kui sa õhtul ära lähed, siis ma jään sind ootama.

Kui on terve aasta nii, siis see lõppeb järsku ära.

Juba on lõpuaktus, viimne aktus meil. Mõned lähevad ära, teised jäävad siia.

Loodan, et sind näen uuel aastal uuesti!

Karut (4. klass)

Kostivere Kooli traditsioonid: minevikus, olevikus ja tulevikus

Kostivere Kooli traditsioonid

Ainenädal

Advendihommikud

Ettelugemise
päev

Stiilinädal

Kostivere Kooli
Talent

Neida Tuisk: Oma tegemistest peab rõõmu tundma

Tekst ja foto: Merike Metstak

Enamaltjaolt on Kostiveres õpetajad ametis olnud aasta kuni kolm. Üksikud ka palju kauem. Üks neist vähestest on Neida Tuisk, kes 2014. aastal lõpetas oma pika ja eduka õpetajakarjääri.

“Neida kõndis vapralt 11-kilomeetrise jalgsimatka kaasa, küll oli huvitav tema meenutusi kuulata aegadest, mil ta siin alustas. Ta on terve oma elu pühendanud siinsele hariduselule, kõvemata tegijat annab otsida,” ütleb üks kolleeg vaikselt.

Neida Tuisk on väga rõõmsameelne, energiline ja särav. Kuigi avalikust tähelepanust ta pigem hoidub, saime intervjuu osas siiski kokkuleppele. Sest meie valla staažikaim õpetaja saab 75 ja ta tõmbab koolis otsad kokku.

Daami vanust ei sobiks nimetada, aga Teie ehk lubate?

Ise ei tunnegi, aga kui mõtlema hakkan, ajab hirmu nahka. Olen tegutseja inimene, aeg on lennanud märkamata. Rahvamaja oli mu teine kodu, laulu, rahvatantsu ja näitemängu sai tehtud, isegi Prangli saarel käisime esinemas. Elsa Rikandi viis meid kontsertreisile Venemaale Obninski linna, kus esinesime segakoori ja ansamblitega.

Paljusid Teie vanuseid prouasid on elu pagendanud toanurka pensionipõlve veetma, Teie seisate 75 aastaselts klassi ees. Milles on elu ja ilu saladus? Kas laul, tants või töö lastega on aidanud vormis püsida?

Laste hulgas oled ja jääd nooreks.

Olite ka kooli direktor ja vallavolikogu liige, kas see aitab kooliasju paremini ajada?

Ikka oli Loo kooli renoveerimine eelisjärjekorras, nüüd lõpuks ometi on ka Kostivere koolimaja uus ja ilus.

Mõned teie õpilastestki on juba pensionil, kas Te mäletate oma esimest õppeaastat 57 aastat tagasi? Või 51 aastat tagasi, kui tulite noore õpetajana Koo-gile elama?

Olin 18-aastane, kui ma sain suunamise koos sõbrannaga Paide lähedal asuvasse Präama Lastekodusse. Olles ise veel lapsemeelne, ei suutnud ma mõista nende laste kurba saatust. Nii ma lõpetasin õpetaja-töö lastekodus ja töötasin koduste lastega mitmes koolis. Hakkasin edasi õppima Tallinna Pedagoogilises Instituudis. Kuna olen ise Harjumaalt pärit, siis soovisin siin ka töötada ja nii saigi minust 1963. aasta 1. septembrist Jõelähtme kooli õpetaja.

Nende aastakümnete jooksul on Teie silma all kasvanud sadu ja sadu koolilapsi. Huvitav, mitu klassitäit lapsi te olete ellu saatnud?

Klassitäisi ei ole küll ära lugenud, aga neid on ikka päris palju.

Neida õpilased omandavad algklassides head kombed ja kindla aluse põhiainetes, millele edaspidine haridustee rajada. Nimetage palun silmapaistvaid Jõelähtme või Kostivere kooli lõpetanuid, kelle tegevuse üle Te olete uhkust tundnud.

Neid kuulsusi on ikka mõned, keda ma olen lugema ja arvutama õpetanud: Kersti Laanejõe – Jõelähtme valla raamatukogu direktor, Laurits Leedjärv – Tartu Observaatoriumi teadlane, Marge Oopkaup – Prantsuse Lütseumi õpetaja, Andres Oopkaup – töötab Eesti Vabariigi juhtiva-

tel ametikohtadel, Toomas Känd – kehalise kasvatuse õpetaja ja teised.

Paljud klassid teevad kokkutulekuid, kas Teid ikka neile kutsutakse?

Oleme tähistanud vilistlaste kokku tulekutega Jõelähtme kihelkonna hariduselu ja Kostivere Kooli aastapäevi. Alati on tore kohtuda endiste õpilastega. Juba selle aasta septembris tähistatakse Kostivere kooli 30. aastapäeva järjekordse vilistlaste kokkutulekuga.

Mis on õpetaja töös see kõige-kõige peamiseks, mis igal sügisel jälle kooli tõmbab?

Neid meeldejäävaid esimesi koolipäevi on palju ja igaüks neist on omanäoline. Ikka vaatavad vastu laste rõõmsad näod ja säravad silmad.

Milline on meeldejäävaim seik Jägala algkoolist?

Ma ei ole seal töötanud. Kui Jägala algkool suleti, siis andis külanõukogu minu perele selles majas oleva õpetaja korteri, kus me elasime 8 aastat.

Meeldejäävaim seik Jõelähtme “kirikukoolist”?

Meelde tuleb lugu ühe esimese klassiga. Jalutasime kooliõuel, käisime katseaias. Laurits oli väike poiss, kes ei osanud ise saapapaelugi kinni panna, nüüd oli Laurits rivi lõpus ja jäi meist maha. Kui mina seda märkas, siis hoolitses tema eest juba Merle ja oli isegi Lauritsa nina puhtaks pühkinud. Ega Laurits laulmisega silma ei paistnud, aga kokkutulekul tuli välja, et laulab nüüd isegi kooris ja an-

Laste hulgas oled ja jääd nooreks.

Neid meeldejäävaid esimesi koolipäevi on palju ja igaüks neist on omanäoline.

samblis.

Meeldejäävaim seik uuenenud Kostivere koolist?

Tingimused olid natuke kehvad, aga hakkama saime. Töötasime isegi ilma koolikellata. Mulle meeldib väga, kui ikka mingi meloodia mängib.

Olete õpetanud lastele rahva tantsu, -laulu, kehalist kasvatust, olnud klassijuhataja ja kooli direktor. Olete pedagogina üle elanud mitu erinevat ajastut. Mida Te arvate tänapäeva koolist?

Tänapäeva kool on uuenenud: uued õppe- ja ainekavad, kaasaegsed tehnilised vahendid. Kostivere kool on varustatud kaasaegse tehnoloogiaga.

Õpetajani jõuavad ühiskonnaelu muutused ja arengud küllap kõige vahetumalt läbi laste ja lastevanemate. Kas õpetaja roll on kuidagi muutunud ja kui, siis mismoodi?

Õpetaja peab kaasas käima kõikide ühiskonnaelu muutustega. Vanasti pidi õpetaja külastama kodusid, aga nüüd toimuvad igal õppeaastal arenguvestlused lapse ja vanemaga, et arutada õppimis- ja käitumisprobleeme.

Tundub, et vaba aega ei ole Teil olnud, aga kui oligi, siis millega selle täitsite?

Vaba aega perekonna kõrvalt jäi vähe. Seegi kulus ikka pere jaoks, tegelesin käsitööga: õmblesin, kudusin ja

heegeldasin. Nüüd saavad juba lapselapsed jõuludeks sokid ja kindad.

Aga päris omad lapsed, palju neid on ja millega nad tegelevad?

Peale Pedagoogilise Instituudi lõpetamist abiellusin. Mul on kaks tütart ja poeg. Vanem tütar Thea on elukutselt muusikaõpetaja ja töötas ka Kostivere koolis. Enam ta oma erialal ei tööta. Lea on õpetaja Saue Gümnaasiumis. Poeg Tõnu tegeleb infotehnoloogiaga. Lapselapsi on seitse ja vanavanaema olen kahele lapselapselapsele.

Koolielu on ju pöördeliselt muutunud. Mida Teie sellest kõigest arvate – nüüd saate seda kõike ju rahulikult välja öelda?

Õppe- ja ainekavad muutuvad pidevalt. Õppetöös saab kasutada kaasaegseid tehnilisi vahendeid. Sageli on algklasside ainekavades teemasid, mida võiks käsitleda mõnes vanemas astmes. Alklassides on põhiülesandeks ikka lapse lugema, kirjutama ja arvutama õpetamine.

Mida te oma viimastele õpilastele tahaksite soovida?

Tore oli koos avastada TARKUSTE MAAILMA. TEIEGA koos me õppisime ja õpetasime. Tundsime rõõmu õnnestumistest, püüdsime aidata ebaõnnestumiste puhul. Soovin, et SINU edaspidised õpingud oleksid edukad ja SA tunneksid RÕÕMU oma tegemistest!

Tekst on avaldatud Jõelähtme vallalehe 2014. aasta juuninumbris.

*Õpetaja peab kaasas
käima kõikide
ühiskonnaelu muutustega.*

Irja Kingsepp kutsub üles järjepidevust säilitama

Tekst: Kadi Truuleht

Fotod: erakogu

Meenuta Jõelähtme kooli õpetajaks saamise/tulemise lugu.

Kooli kutsus mind tööle 1978. a tollane direktor Endel Väljataga. Olin lõpetanud 1970. a Jõelähtme 8-kl kooli ja õppisin Tartu Riiklikus Ülikoolis ajalugu. Endistest õpetajatest töötas koolis veel mu klassijuhataja Aave Kaugver, Linda Tamm, Neida Tuisk, Maimu Prööm, Helgi Kruminš. Uued õpetajad olid Vadim Fomitšev, Tiiu Trisberg, Lii Tüvi ja mina. Sain kohe ka kuuenda klassi juhatajaks. Seal õppisid Terje Teiva, Kersti Laanejõe, Virge Saarerand, Mare Saar, Imbi Adra, Tõnu Truuma, Andres Oopkaup, Urmas Pahkma, Aidar Niglas, Margus Sikka, Leino Trisberg, Enn Jõe, Andrus Jõe-saar... kokku 15 toredat tegutsemishimulist õpilast.

Mitmele klassile oled klassijuhatajaks olnud, kas tuleb meelde mõni vahva seik klassijuhatajaks olemise ajast?

Alguses tundus, et klassijuhatamine on lihtsalt õpetaja töö juurde käiv lastega toimetamine ja tunnistuste kirjutamine. Keegi ju peab seda tööd ka tegema. Alles hiljem selgus kui töömahukas tegevus see on, palju aega, närvi, muretsemist, õudusunenägusid ja rõõmu see pakub. Lisaks õpilastele kuulusid suhtluskonda kohustuslikus korras ka vanemad (tol ajal oli ju kohustus kodusid külasta-

da). Õnneks toimus osa asju vaid paberil. Iga lapse koju ma ei jõudnudki, mõne vanemaga sai jutud kaupluse juures, bussipeatuses või rahvamajas räägitud. Kokku oli mul nende aastate jooksul seitse klassi juhataja. Esimesest klassist on meelde jäänud ühe lapsevanema tagasiside minu märkusele, poisiga on räägitud ja ta sai karistada. Üks vanem tuli kooli protestiga, miks kontrolltöö hinne viis ei ole – ütlesin, et kui ta väga soovib, ei ole mul ka kuue vastu midagi. Mul vedas väga toredate ja mõistlike vanematega. Ka lapsed olid toredad ja arusaajad. Väga raske periood oli meil viimase klassiga, kus seisime tihti direktori ees koos "kohvil" ja saime pragada asja eest ja ilmaasjata. Ekskursioonidel sai käidud nii Eestis, Lätis, Rootsis, Venemaal kui Tšehhis, viimasesse tuli kaasa kaks õpilast. Peterburis aeti mind öösel üles ja teatati, et osa lapsi on kadunud.

Enne miilitsasse minekut, jõudsin juba igasuguseid mõtteid mõtlema hakata, kui kõlas koputus ja soovitati rahulikult magama jääda, sillad üle Neeva jõe lasti alla, seiklejad said hotelli tulla.

Kuidas mõtestad Sina lahti õpetaja ja klassijuhataja ameteid/olemust?

See on vastastikune kasvamine ja mõjutamine. Mina õpetasin ja vormisin neid, nemad mind. Iga klassiga tuli kokku kasvada, harjuda, vaielda, leppida ja järgi anda. Mõlemad õppisime.

Oled olnud mitmel korral ka kooli kokkutulekute korraldaja. Meenuta palun neid.

Esimene on kõige paremini meelde jäänud – väga kiire oli ja väike sõpruskond oli selle idee sünni juures. Enne 1984. aastat vilistlaste kokkutulekuid ei olnud korraldatud. Mäletan vestlusi oma sõpradega, et kui nüüd ei korralda, siis Jõelähtme nime kadudes kaob nende õpilaste jaoks ka side uue kooliga ja tuleks kindlasti just nüüd vana kooli õues see kokkutulek teha. Panen kõigile Jõelähtme kooli vilistlastele südamele, et 13. septembril ikka järjepidevust austades kohal olete! Toomas Kännu isaga sai veel kihla veetud, et teeme ära, sest tema kahtles, et nii väikese ajaga ei jõua midagi teha. Õpetajad olid juba puhkusel, direktoriga oli räägitud. Kaks pensionil õpetajat, Helga Joost ja Karin Laagriküll, koostasid ettekande kooli ajaloo, mis sai hiljem 1987. a täiendatud. Ei olnud ju siis tänapäevaseid sidevahendeid, teatada sai vaid ajalehes, tuttavate kaudu. Õpetajate aadresse otsisin aadressibüroost, tihti olid nimed vahetunud. Minu klassivend Raimo Sau kujundas vimpli, märgi ja lasi nad kusagil ka valmis teha. Koos Urmas Kingsepaga valmistas lipumast ja lihtne sitsist kokkutuleku lipp heisati vanima vilistlase ja nelja direktori poolt. Kuna tollane külanõukogu esimees Taimi Saarma oli ka kooli vilistlane, korraldas tema toitlustamise, mis tollastes tingimustes sugugi kerge ei olnud. Meil ei olnud õrna aimugi, kui palju tuleb rahvast, kas suppi jätkub jne. Ei mäleta, kes asja ajas, aga majandist saime lavaks peaaegu uue traktori järelkäru, millele tehti presendist katus, et bänd vihma korral varju saaks. Järgnevate kokkutulekute puhul olid Endel Väljataga ja Neida Tuisk direktoritena ja eelarve koostajatena kaasatud, emakeele ja muusikaõpetaja aktust, teised näitusi korraldamas. Ajaloo klassis näitan slaide esimesest kokkutulekust. Hiljem on tähistatud kokkutulekuga Jõelähtme hariduselu 315. ja 320. aastapäeva Kostivere kooli sünnipäeva. 325-s jäi vahele, seda sai märgistatud tagantjärele pinkidega Jõelähtmes, õpetajale ja koolimajale. Mõne aasta pärast täitub 330. aastat hariduse andmisest Jõelähtme kihelkonnas. Kas seda peaks tähistama ja kes? Kool? Kogu vald – mõttetalgud!

Tuleb haarata kinni igast võimalusest, mida pakutakse!

Mis mälestused kangastuvad täna mõeldes Jõelähtme kooli perioodile?

Kui mina 1970.a. kooli lõpetasin, räägiti, et ega seda kooli pikalt ei ole, vana lagunenud maja, pannakse kinni, ometi töötasin seal 1978 – 1984. aastani. Seal töötas di-

rektorina Endel Väljataga, kes ei olnud kommunist, reeglina ei saanud töötada juhtival kohal ilma parteisse kuulumata. Asja parandati rajoonis sellisel viisil, et õppealajuhataja pidi siis kindlasti parteilane olema. Paljudel inimestel on selle maja ja õuega siiani oma hell side ja kooliaja mälestused. Selle kohaga on seotud palju vahtravärvilisi sügiseid ja linnulaululisi kevadeid. Näiteks üks pilt minu klassivennast valge maika seljas, suusad jalas oma kehalise kasvatuses suusatamist maikuus järgi „vastamas“ :)

Milline oli Kostivere Kool 30 aastat tagasi?

Kõik uus ja huvitav. Kolimisfirmasid siis ei olnud, lapsed toimetaskid koos õpetajatega, emad kraapisid aknaid värvist ja pesid puhtaks, õpetajate abikaasad käisid põrandaid lakkimas, kehalise kasvatuses õpetaja värvis võimla põrandale triipe ja lausa õõbis koolimajas. Jõelähtmest toodi terve sügis asju sovhoosi veoautoga. Kooli avamise päev oli veidi pilves, koolimaja ees tehti veel viimaseid rehatõmbeid ja lindi lõikamiseks olid kohale tulnud kõrge ametnikud (kohaliku majandi direktor, külanõukogu esimees, rajooni agrotööstuskoondise ja partei bossid, haridusminister, naaberkoolide direktorid jne). Tähtsa päeva auks istutati maja ette püramiidtammed, mis on tänaseks päris suureks sirgunud. Esimestest arvutitest on mees JUKU-d, kus ka õpsid oma näpuosavust ussimänguga harjutasid. Üks eksemplar sai kingitud meie sõpruskoolile Rootsist. Ka sõpruskooliga suhtlemine 1990-ndatel avaras laste ja vanemate maailmapilti.

Milline on Kostivere Kool täna?

Uuenev. Muutuv. Kaasaegne. Väljakutseid pakkuv. Üksteisega ja külaga kohtanev. Palju võimalusi pakkuv sporti-

miseks, muusikaga tegelemiseks ja vaimu arendamiseks erinevates ringides. Seda kõike tasuta, tuleb vaid haarata kinni igast võimalusest, mida pakutakse!

Mida ootad Kostivere Kooli 30-nda aastapäeva ürituselt ja vilistlastega kohtumiselt?

Kui klassi-koolikaaslased kokku saavad, siis alati on tunne, nagu 1. septembril peale suvevaheaega kooli tulles. Plikad itsitavad ja poisid on tõsised mehepojad, aga tavalisest avatumad. Seda tunnet ootan, rõõmsaid jälleägemisi, meenutusi ja tõdemust, et kõik saavad oma eluga kenasti hakkama, on tublid issid ja emmed.

Omalooming: Milline on Kostivere Kool ja selle õpilased?

Kostivere Kool on üpriski tavaline kool. Nagu igas koolis siin õpitakse ja vahetunni ajal puhatakse, kuid Meie koolis võib mõni kord see puhkus viia vaidlusele ning vaidlus kaklusele. Koridori peal kakleb peaaegu iga vahetund keegi. Aga loomulikult on Kostivere Koolis väga palju inimesi, kes ei kakle, kes on rahulikud õpilased. Nema on tavaliselt kolmanda korruse lapsed. Aga kui sa tahad vahetunnis teise korruse koridoris kõndida, siis peaaegu igal sammul põrkad kellegagi kokku.

Kostivere kooli õpilased vinguvad, kuid on ka neid kes ei vingi. Õpilased pole rahul õpetajate, kaasõpilaste, varajase tõusmise ja pikkade koolipäevadega. Õpilased on rõõmsad kui mõni tund on lühem (eriti siis kui see on viimane) või jääb üldse ära. Sööklas karjutakse kogu aeg. Eriti algklassid, aga suurte söögivahetunnil on päris vaikselt. Muusikakooli poolel joostakse pidevalt, see segab väga tundi. Ning raamatukogus lollitatakse niisama, mis häirib, eriti kui loed raamatut. **ÜHESÖNAGA KOSTIVERE KOOL ON TÄIESTI TAVALINE KOOL.**

Krislin ja Mai-Liis (5. klass)

Milline on Kostivere Kooli õpilane?

Kostivere Kooli õpilased (1.–4. klass) kisavad palju. Ma iseloomustan igat Kostivere klassi 5.–9. klassini. Ärge solvuge!

5. klass – meie. Väike klass, ei karju. Omaette klass, igav klass ühesõnaga.

6. klass – suur mürav klass.

7. klass – mõnedega neist on mul nii häid kui ka halbu mälestusi, aga põhimõtteliselt on nad hullud!

8. klass – lahe klass, aga mõtlevad endast liiga palju.

9. klass – lollid, samas naljakad.

Alisa (5. klass)

Tavaline Kostivere Kooli õpilane on nagu ikka – alguses jookseb ringi ja kui juba suurema klassiga tegemist, siis ei ole enam aega. Aga ega kõigiga niimoodi pole, näiteks 5. klass on erinev, aga mis sest viiendast ikka rääkida on.

Nii, mõtleme nüüd... Kostivere Kooli õpilane: 1.–4. klass õpib hästi ja saab enamusest aru, aga 5.–9. klass, no ma ei tea. Alustame näiteks varajasematest õpilastest. Mõned tulevad, et putru süüa, sõbra või kellegagi juttu ajada. Aga hilised, ehk siis magajad või lihtsalt suuremad – äkki on nende seas ka mõni õpetaja J Ega ma paremini seletada ei oskagi, sest kõik on erinevad.

Kirke (5. klass)

Omalooming: Minu kõige esimene päev Kostivere Koolis

Minu kooliaktus oli 1. septembril. Ma mäletan, et olin sel päeval väga elevil ja ootasin pingsalt kooliaktust. Kui sain pidulikud riided selga, siis hakkasime emaga kooli poole minema. Koolis elevus kasvas ja klassis võtsin esimeses reas asuva koha kohe endale. Kui peaaegu terve klass oli koos, siis käis kooli huvijuht meid vaatamas. Ta tahtis teada, kes meist noorim on, et koolikella helistada. Ma teadsin, et olen noorim. Ikkagi püüdsin ajada seda Laura kaela, sest ta oli kõige lühem ja mina kella helistada ei tahtnud.

Aktus toimus meil saalis ja minul olid seal kohal vanaemad, isa, ema ja vend. Aktuse lõpul helistasin esimest koolikella siiski mina. Seejärel läksime üles klassi, kus õpetaja Tiina Kaasik pidas oma kõne ja andis kätte õpikud. Kui klassis said asjad tehtud, siis läksime tagasi koju. Kodu pidutsesime koos perega.

Romi (6. klass)

Kui ma kooli uksest sisse astusin, hakkasin ma närvitsema. See oli ikkagi täiesti esimene koolipäev. Saali sisenedes nägin oma sõpru. Ma olin nendega sõbraks saanud juba lasteaias. Kui me saime aabitsad kätte, siis ma uurisin seda koos oma sõpradega. Oma klassiruumi sisenedes tundus meie klassiruum väga suur. Ma nutsin ka natuke, kuna Getryn lubas, et ta istub minuga. Klassis tuli aga hoopis välja, et ta istub Romiga. Meie klassis oli 19 õpilast. Meie esimene õpetaja oli väga hea. Tema nimi on Tiina Kaasik. Mulle meeldib Kostivere Koolis käia.

Jaanika (6. klass)

See juhtus 2008. aasta 1. septembril, kui ma läksin esimesse klassi. Mäletan, et sellel päeval olin ma väga elevil ja pisut hirmul, kas ma saan hakkama ja mis üldse toimub. Hommikul tõusin väga vara, varemgi veel kui ema ja isa. Keskmise vend ütles veel, et mis sa kolistad, aega veel küll, maga edasi, aga mina ei saanud. Läksin hiilides vaatama, kas mu kleit on ikka ilusasti sirgelt puul ja kas mu ilus uus koolikott on omal kohal – olid. Tõusidki juba ema ja isa ja varsti oli kell juba nii palju, et pidimegi minema. Mul oli seljas must pihik ja valge satsidega pluus ja ilusad patid. See esmaspäev oli minu meelest maailma parim päev. Me istusime autosse ja siin nad olid: minu kool ja minu esimene õpetaja Tiina Kaasik. Maailma parim õpetaja. Siis ma mäletan, et mõned olid õnnelikud ja mõned kurvad või hirmul. Kõik oleks nagu toimunud kellegi teisega, mina oleksin vaadanud seda justkui kõrvalt. Alles siis, kui mulle ulatati aabits, sain ma aru, et nüüd ma olengi koolilaps, esimese klassi koolilaps. Me läksime üles oma klassi, mis asus 2. korrusel. Me valisime endale kohad ja siis me rääkisime ning õpetaja Tiina rääkis emade ja isadega. Varsti me saimegi koju ja ma ei unusta seda päeva mitte kunagi. Samuti ei unusta ka ma oma esimest klassijuhatajat Tiina Kaasikut.

Karoliina (6. klass)

Kui teil on midagi, mida tahate meie kõigiga jagada, siis võite saata oma jutud, mõtted ja pildid aadressile tagapink@gmail.com

Ajalehe valmimisele aitasid kaasa:

Ranele Raudsoo, Kadi Truuleht, Merike Metstak, Vaido Niinesalu, Irja Kingsepp, Kostivere Kooli õpilased.

Ajalehe pani kokku Riina Arunurm

Palju õnne sünnipäevaks!!!

SEPTEMBER

Karolyn Lell 2. september

Adeele Maria Rosenberg 4. september

Ave Talve 8. september

Gelly Rämmeld 11. september

Romi Viskar 11. september

Kristjan Känd 11. september

Markus Michelson 13. september

Joonas Pääsuke 15. september

Helje Saarepera 16. september

Eliina- Erika Lakhk 16. september

Kristjan Illjassov 16. september

Jessica Kolesov 17. september

Monika Algo 20. september

Anabell Merimaa 20. september

Melissa Prošutinskaja: 21. september

Andreas Alaveer 21. september

Mareike Averson 23. september

Markus Käärrik 23. september

Morgan Charles 25. september

Karoliine Mäeste 27. september

Emili Haugas 29. september

Liis Lestberg 30. september

OKTOOBER

Jorven Tsahkna 02. oktoober

Rait Lander 04. oktoober

Miia-Maria Süve 08. oktoober

Marju Tannberg 18. oktoober

Joonas Tael 20. oktoober

Artur Lomp 23. oktoober

Jaroslava Sergejeva 29. oktoober

Markus Lehe 30. oktoober

